

- 2) Czy – w odniesieniu do okoliczności postępowania głównego – przepis krajowy lub praktyka organu podatkowego, zgodnie z którymi, mimo iż państwo członkowskie zwykle zezwala na ponowną rejestrację do celów VAT osoby prawnej na wniosek, po unieważnieniu z urzędu numeru identyfikacyjnego VAT, w pewnych konkretnych okolicznościach podatnik nie może wystąpić z wnioskiem o ponowną rejestrację do celów [VAT] z powodów wyłącznie formalnych oraz jest on zobowiązany do poboru i zapłaty VAT na rzecz państwa przez czas nieokreślony, przy czym nie ma jednak jednocześnie prawa do odliczenia VAT, są zgodne z zasadą pewności prawa, zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadą proporcjonalności i [zasadą] lojalnej współpracy, które wynikają z dyrektywy 2006/112/WE?
- 3) Czy – w odniesieniu do okoliczności postępowania głównego – zasadę pewności prawa, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadę proporcjonalności i [zasadę] lojalnej współpracy, które wynikają z dyrektywy 2006/112/WE, należy interpretować w ten sposób, że zakazują one nakładania na podatnika obowiązku poboru i zapłaty VAT przez czas nieokreślony i bez uznania prawa do odliczenia [VAT], przy czym w niniejszej sprawie organ podatkowy nie weryfikuje przesłanek materialnych dotyczących prawa do odliczenia [VAT], a podatnik nie popełnił oszustwa?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006 L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf
(Niemcy) w dniu 18 sierpnia 2020 r. – XY / Finanzamt V**

(Sprawa C-394/20)

(2020/C 378/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XY

Druga strona postępowania: Finanzamt V

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 63 ust. 1 i art. 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu państwa członkowskiego dotyczącemu pobierania podatku od spadków, który w odniesieniu do obliczania tego podatku przewiduje, że jeżeli w chwili śmierci spadkodawcy zarówno spadkodawca jak i spadkobierca mieli miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim, to kwota wolna odliczana od podstawy opodatkowania w przypadku nabycia nieruchomości położonych na terytorium kraju jest niższa od kwoty wolnej, która miałaby zastosowanie, gdyby co najmniej jedna z tych osób miała w tym czasie miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu w tym pierwszym państwie członkowskim?
- 2) Czy art. 63 ust. 1 i art. 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu państwa członkowskiego dotyczącemu pobierania podatku od spadków, który w odniesieniu do obliczania tego podatku przewiduje, że w przypadku nabycia nieruchomości położonych na terytorium kraju zobowiązania z tytułu zachowku nie podlegają odliczeniu, jeżeli w chwili śmierci spadkodawcy zarówno spadkodawca, jak i spadkobierca mieli miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim, podczas gdy zobowiązania te podlegałyby w pełni odliczeniu od wartości nabycia w drodze dziedziczenia, gdyby w chwili śmierci spadkodawcy albo spadkodawca, albo spadkobierca miał miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu w tym pierwszym państwie członkowskim?